

CHA GIA ĐÌNH GƯƠNG MẪU

Năm 1958 - năm đưa con trai đầu lòng lên 3 tuổi - tôi nhận hai ân huệ cao quý, chuyển hướng cuộc đời. **Thứ nhất: cuộc tĩnh tâm đầu tiên tại Auray. Thứ hai: tiếp xúc với phong trào giáo dân do ông Jean Ousset (1905-1991) sáng lập. Phong trào có mục đích giúp tín hữu giáo dân sống trọn ơn gọi trong lãnh vực chính trị, văn hóa và xã hội.**

Nhờ hai biến cố trên, tôi bắt đầu ý thức về trách nhiệm của mình. Trách nhiệm làm chồng và làm cha trong gia đình, trên cả hai bình diện tự nhiên và siêu nhiên. Trước đó tôi quyết định hiến thân tôi - sau khi sinh hạ đứa con đầu lòng - nghỉ làm, ở nhà lo việc gia đình và chăm sóc con cái.

Tôi học biết giáo huấn của **Đức Thánh Cha Pio XII (1939-1958)** về vấn đề này. Đức Giáo Hoàng dạy rằng:

- Không ai có thể thay thế vai trò người mẹ trong việc dạy dỗ giáo dục con cái. Do đó, người mẹ cần có nhiều thời giờ và nhiều yên tĩnh để phục vụ "giáo hội tại gia" là gia đình.

Điều này có nghĩa nên tránh cho bà mẹ các công việc bên ngoài gia đình. Thành thật mà nói, chúng tôi không dư giả cho lắm. Nhưng chúng tôi tổ chức cuộc sống tùy thuộc đồng lương hàng tháng. Và nhờ Chúa Quan Phòng thương, không bao giờ gia đình chúng tôi phải túng thiếu.

Sau khi tham dự cuộc tĩnh tâm đầu tiên - dành cho người lập gia đình - tôi thâm tín:

- Để giữ vững uy tín người cha người chồng - người chịu trách nhiệm, có quyền hành, phải nêu gương sáng cho vợ con - thì tôi phải luôn được ơn thánh Chúa hướng dẫn và trợ giúp.

Nói cách khác, tôi phải có đời sống thiêng liêng sâu xa và vững chắc. Điều này không thể thực hiện nếu hàng năm tôi không dành ra thời gian ngắn để tĩnh tâm: kiểm điểm đời sống và khẩn nài ơn thánh Chúa trợ giúp.

Và đây là quyết định tôi vẫn thi hành hàng năm, kể từ sau cuộc tĩnh tâm đầu tiên vào năm 1958.

Tôi cũng ước mong và cầu xin THIÊN CHÚA cho con cái (10 đứa), đều tham dự tuần tĩnh tâm hàng năm, như tôi vẫn tham dự. Và tôi được toại nguyện. Tất cả các con tôi đều tự ý ghi tên xin tham dự một tuần tĩnh tâm.

Điều quan trọng khác là việc đọc kinh cầu nguyện chung trong gia đình.

Theo kinh nghiệm bản thân, tôi thấy không có lời giảng dạy nào hùng hồn và thuyết phục con cái cho bằng thái độ khiêm tốn bày tỏ Đức Tin của người cha, khi ông quỳ gối trước bàn thờ hướng dẫn toàn gia đình đọc kinh tối sáng. Thái độ này dạy con cái hiểu:

- Trước hết và trên hết, tất cả chúng ta phải thờ phượng và tuân phục duy nhất THIÊN CHÚA. Ngài chính là CHA gia đình tuyệt vời nhất.

Buổi đọc kinh chung trong gia đình nhắc nhở đôi vợ chồng ơn thánh Bí Tích Hôn Nhân vẫn tuôn đổ trên họ mỗi ngày. Chúng ta - người cha người mẹ gia đình - đơn sơ thân thưa cùng Chúa:

- Chúng con chu toàn trách nhiệm Chúa trao phó, vâng xin Chúa trợ giúp nâng đỡ chúng con luôn luôn, mỗi ngày.

Tôi không thể kết thúc chúng từ nhiệm vụ làm cha gương mẫu mà không có lời ngợi ca người vợ hiền đức. Bởi vì, nếu không có sự hợp tác trợ giúp của nàng, tôi không thể nào chu toàn nhiệm vụ khó khăn được.

Chứng từ của ông Jean Rineau, người Pháp.

... "Con có con cái ư? Hãy giáo dục chúng, và uốn nắn chúng ngay từ thưở còn thơ. Con có con gái ư? Hãy lo giữ gìn tấm thân của chúng, và đừng quá dễ dãi với chúng. Gả chồng cho con gái, là con lo liệu một công việc to tát, nhưng hãy gả nó cho một người khôn ngoan. Hãy hết lòng tôn kính cha con, và đừng quên ơn mẹ đã mang nặng đẻ đau. Hãy luôn nhớ công ơn dưỡng dục sinh thành, công ơn ấy, con sẽ lấy chi đáp đền cho cân xứng?" (Huấn Ca 7, 24-28).

("LE CHRIST AU MONDE", 3+4/1991, trang 154-157).

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt